PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

30.9.2008

DOKUMENT ROBOCZY

w sprawie problemu tworzenia profili – zwłaszcza w oparciu o pochodzenie etniczne i rasę – w dziedzinie walki z terroryzmem, egzekwowania prawa, imigracji, ceł i kontroli granicznej

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Sarah Ludford

1. Wprowadzenie

Zgodnie z fundamentalną zasadą państwa prawa działania podejmowane w ramach egzekwowania prawa powinny opierać się na indywidualnym zachowaniu danej osoby, a nie na jej tożsamości. Zwykle więc osoby mogą zostać objęte postępowaniem lub kontrolą tylko na podstawie uzasadnionego podejrzenia, wynikającego z ich własnych działań. Jednak państwa członkowskie oraz organa egzekwowania prawa i kontroli granicznej są coraz częściej zainteresowane „tworzeniem profili" jako techniką, która może okazać się pomocna w proaktywnej identyfikacji grup osób kwalifikujących się do dokładniejszego sprawdzenia lub uznawanych za prawdopodobnych sprawców przestępstwa i terrorystów. Tworzenie profili odbywa się w ramach czynności policyjnych i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, a obejmuje między innymi zatrzymanie i przeszukanie przez policję, sprawdzenie dokumentów podczas kontroli bezpieczeństwa w portach lotniczych i innych przejściach granicznych, a także selekcję osób podlegających inwigilacji w ramach działań antyterrorystycznych.

Odbywa się to w kontekście, w którym szybko rosnąca imigracja w Europie, bazy danych tworzone podczas kontroli granicznej i coraz częstsza wymiana informacji oferują nowe źródła informacji dla egzekwowania prawa i przeciwdziałania terroryzmowi, jak również dla kontroli imigracji. Jedna z form tworzenia profili, powszechnie zwana eksploracją danych, polega na automatycznym przeszukaniu baz danych w oparciu o wcześniej ustalone kryteria, które mogą obejmować między innymi rasę, pochodzenie etniczne, wyznanie i przynależność państwową.

Sprawozdanie to jest sporządzane w przekonaniu, że korzystanie z profili i eksploracja danych wymagają debaty publicznej i parlamentarnej. Zbyt mało uwagi zwraca się na potencjalną dyskryminację i niewłaściwe wykorzystanie szczególnie chronionych danych osobowych podczas tworzenia profili, a także na konieczność zapewnienia, by takie działania były obiektywne, proporcjonalne i konieczne, jeśli mają one spełniać wymogi prawne określone w europejskiej legislacji o prawach człowieka i przeciwdziałaniu dyskryminacji. Tworzenie profili może odbywać się w sposób ukryty, gdy na przykład odzwierciedla opieranie się w czynnościach policyjnych na stereotypach o skłonności grup mniejszościowych do popełniania wykroczeń, przez co na osoby takie spada podejrzenie. Przeprowadzono badania dotyczące częstości występowania takich przypadków w odniesieniu, na przykład, do Romów. Inne formy tworzenia profili są wyraźne, tzn. za podstawę prowadzenia dochodzeń przyjmowany jest określony zbiór kryteriów.

Ale nie ma jasności ani zgody co do tego, jakie praktyki stanowią w istocie tworzenie profili, w jakim zakresie są one zgodne z prawem i jakie środki ochronne należy wprowadzić, aby zapobiec nielegalnemu i dyskryminacyjnemu tworzeniu profili[1]. Parlament Europejski wielokrotnie podnosił zastrzeżenia w związku ze sporządzaniem profili zwłaszcza w oparciu o pochodzenie rasowe i etniczne oraz wyznanie w kontekście ochrony danych, współpracy organów ścigania, wymiany informacji i danych wywiadowczych, bezpieczeństwa lotnictwa i transportu, zarządzania imigracją i granicami oraz traktowania mniejszości. Nie przeprowadzono jednak odpowiedniego badania aspektów prawnych czy też o innym charakterze, które mogłyby prowadzić do pewnego porozumienia w sprawie tego, co jest, a co

[1] Powinniśmy również mieć świadomość, że tworzenie profili w oparciu o narodowość może być bliskie tworzeniu profili w oparciu o pochodzenie etniczne.

nie jest akceptowalne.

2. Ustalenie definicji tworzenia profili

Istnieje potrzeba osiągnięcia porozumienia w sprawie definicji, a następnie wypracowania wytycznych dotyczących zasadności i legalności określonych przypadków tworzenia profili, które będą podstawą tworzenia środków zabezpieczających i mechanizmów rozliczalności.

Nie ma w UE żadnej definicji tworzenia profili, etnicznych czy też innych, ani konsensusu co do zakresu praktyk i uczestniczących w nich podmiotów. Koncepcyjna niejasność wstrzymuje debatę. Stosowane są dwa nieco odmienne podejścia do definiowania tworzenia profili w kontekście europejskim: pierwsze podejście ujmuje tę kwestię z perspektywy ochrony danych, natomiast drugie – z perspektywy przeciwdziałania dyskryminacji.

Dwie definicje z perspektywy ochrony danych są następujące:

> „Metoda komputerowa wykorzystująca eksplorację danych w magazynie danych i umożliwiająca lub mająca umożliwić klasyfikację przy pewnym stopniu prawdopodobieństwa – i w związku z tym pewnym marginesie błędu – osoby w określonej kategorii w celu podjęcia jednostkowych decyzji względem tejże osoby”[1].
>
> „Proces pozyskiwania zbioru cech charakterystycznych (zwykle związanych z zachowaniem) dla jednej osoby lub zbiorowego podmiotu i traktowanie takiej osoby/podmiotu (lub innych osób/podmiotów) w świetle tychże cech charakterystycznych”[2].

W definicjach tych tworzenie profili postrzegane jest jako neutralny proces badawczy, który nie uwzględnia konsekwencji wykorzystania szczególnie chronionych danych osobowych i ryzyka dyskryminacji. Nie wspominają one również o egzekwowaniu prawa, będącym krytyczną płaszczyzną, na której tworzenie profili jest powodem do niepokoju z uwagi na swoje potencjalne dyskryminacyjne skutki.

Pozostałe definicje opierają się na perspektywie antydyskryminacyjnej i koncentrują się na tworzeniu profili etnicznych:

> „Wykorzystanie przez policję, bez żadnego celu i rozsądnego uzasadnienia, takich podstaw, jak rasa, kolor skóry, język, wyznanie, przynależność państwowa lub pochodzenie narodowe lub etniczne, w czynnościach kontrolnych, obserwacyjnych lub śledczych”[3].
>
> „[Tworzenie profili etnicznych jest] przyjęciem pochodzenia etnicznego, rasy, pochodzenia narodowego lub wyznania aniżeli indywidualnego zachowania za

[1] Zob. najnowsze badanie Rady Europy dotyczące tworzenia profili.
[2] L.A. Bygrave, *Minding the machine: Article 15 of the EC Data Protection Directive and Automated Profiling*, w: *Computer Law & Security Report*, 2001, t. 17, str. 17-24.
[3] Europejska Komisja przeciwko Rasizmowi i Nietolerancji (ECRI), Zalecenie nr 11 dotyczące polityki ogólnej ECRI w zakresie zwalczania rasizmu i dyskryminacji rasowej w czynnościach policyjnych, przyjęte 29 czerwca 2007 r., CRI/Rada Europy (2007)39, ust. 1.

podstawę egzekwowania prawa i/lub podejmowania decyzji w ramach czynności śledczych względem osób, które prawdopodobnie są lub były zaangażowane w działalność przestępczą"[1].

„[Tworzenie profili etnicznych jest] praktyką wykorzystywania „rasy" bądź pochodzenia etnicznego, wyznania lub pochodzenia narodowego albo jako jedynego czynnika, albo jednego z kilku czynników przy podejmowaniu decyzji w ramach egzekwowania prawa, w sposób systematyczny, niezależnie od tego, czy dane osoby identyfikowane są przy użyciu środków automatycznych"[2].

3. Zakres tworzenia profili: walka z terroryzmem, egzekwowanie prawa, imigracja, cła i kontrola graniczna

Tworzenie profili wykorzystywane jest w wielu różnych dziedzinach egzekwowania prawa i kontroli administracyjnej, począwszy od walki z terroryzmem[3] i egzekwowania prawa w kraju, po imigrację, cła i kontrolę graniczną. Granice między tymi różnymi obszarami coraz bardziej się zacierają, gdyż informacje zebrane w jednym obszarze są przekazywane do innych obszarów, w miarę jak agencje ulegają naciskom, by częściej udostępniać dane wywiadowcze w ramach zasady dostępności, i podejmowane są większe starania na rzecz promowania ściślejszej współpracy i wspólnych operacji. Bazy danych UE, np. wizowy system informacyjny (VIS)[4], system informacyjny Schengen (SIS I i SIS II) czy Eurodac, traktowane są jako źródło informacji w ramach współpracy wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, a odzwierciedlają to wnioski o udzielenie dostępu organom ścigania do tych baz danych i utworzenie powiązań operacyjnych między VIS, SIS II i Eurodac.

Wniosek Komisji w sprawie europejskiego systemu danych dotyczących rezerwacji pasażera (PNR)[5] przewiduje gromadzenie danych osobowych pasażerów podróżujących do UE. Wniosek ten ma na celu „porównanie danych pasażerów w systemie PNR z kombinacją cech charakteru i wzorców zachowań w celu przeprowadzenia oceny ryzyka". Chociaż Komisja nie zgodziła się oznaczyć tej czynności etykietką „tworzenia profili", zdroworozsądkowa analiza sugeruje, że czynność ta musi pasować do którejś z definicji. Pasażer pasujący do określonego profilu w ocenie ryzyka zostałby zidentyfikowany jako pasażer wysokiego ryzyka i prawdopodobnie prowadzone byłyby względem niego dalsze czynności.

Komunikat Komisji w sprawie utworzenia systemu rejestrowania wjazdu/wyjazdu obywateli krajów trzecich[6] przewiduje możliwość wykorzystania przez krajowe organa ścigania informacji, w tym także danych biometrycznych pozyskanych od podróżujących

[1] Prezentacja przeprowadzona przez Rebekah Delsol, Instytut Społeczeństwa Otwartego dla Okrągłego Stołu LIBE: „Wolność i bezpieczeństwo w zintegrowanym zarządzaniu granicą UE", Bruksela, 30 czerwca 2008 r.
[2] Oliver De Schutter i Julie Ringelheim (2008), *Ethnic Profiling: A Rising Challenge for European Human Rights Law*, w: *Modern Law Review*, 71(3):358-384.
[3] Decyzja Rady 2005/671/WSiSW z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wymiany informacji i współpracy dotyczącej przestępstw terrorystycznych; decyzja ramowa Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, zwłaszcza jeśli chodzi o poważne przestępstwa, w tym akty terrorystyczne.
[4] Dz.U. L 210 z 13.08.2008 i z 23 czerwca 2008 r., str. 60 i str. 129.
[5] COM (2007) 654.
[6] Przygotowanie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii Europejskiej, COM (2008) 69 z 13.02.2008.

wjeżdżających do obszaru Schengen lub wyjeżdżających z tego obszaru, w swoich wewnętrznych kontrolach dokumentów prowadzonych w miejscach innych niż przejścia graniczne. Istnieje prawdopodobieństwo, że decyzje podejmowane podczas korzystania z tych baz danych mogą uwzględniać profile oparte na danych osobowych, w tym danych szczególnie chronionych. Elektroniczny system zezwoleń na podróż (ESTA) będzie „stosowany wobec obywateli krajów trzecich niepodlegających obowiązkowi wizowemu [i] umożliwi krajowym organom przeprowadzenie indywidualnej oceny każdego pasażera zanim pasażer ten wsiądzie do samolotu lecącego do Europy". Niemniej jednak proces potwierdzający, czy dana osoba podróżuje w dobrej wierze/jest podróżnym o niskim ryzyku, czy raczej stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa i porządku publicznego, pozostawia się państwom członkowskim na podstawie nieokreślonych kryteriów. Państwa członkowskie będą przypuszczalnie sporządzały profile oceny ryzyka będące podstawą podjęcia decyzji.

Niepokojący jest fakt, że wnioski takie przedstawiane są bardzo szybko, gdy tymczasem istnieje poważna luka informacyjna związana z praktykami tworzenia profili na granicach; prowadzonych jest zbyt mało badań. Po części odzwierciedla to konkretne wyzwania związane z definiowaniem i monitorowaniem tworzenia profili w przypadku podejmowania decyzji w sprawach imigracyjnych, które są – z definicji – oparte przede wszystkim na przynależności państwowej i statusie wizowym osoby starającej się przekroczyć granicę[1]. Prowadzenie badań utrudnia również niechęć organów ścigania do dzielenia się wytycznymi w zakresie prowadzenia dochodzeń oraz informacjami o konkretnych praktykach, które wykorzystują szczególnie chronione kryteria.

Prawdopodobnie powstanie również luka w rozliczalności, gdy takie bazy danych, jak system PNR czy system rejestrowania wjazdu/wyjazdu zostaną utworzone na szczeblu UE, a kryteria analizy ryzyka pozostawi się państwom członkowskim. Czy w zakres kompetencji UE wchodzi zapewnienie wdrożenia odpowiednich środków zabezpieczających?

4. Ustalenie legalności tworzenia profili

Sporządzanie profili może być bez wątpienia zgodne z prawem, na przykład opracowywanie profili na potrzeby postępowań prowadzonych w sprawach karnych, takich jak „profile podejrzanych", które opisują konkretną osobę (lub osoby) poszukiwaną za popełnienie konkretnego przestępstwa o konkretnym czasie w konkretnym miejscu. Takie profile podejrzanych mogą również dotyczyć grup, jeśli istnieje udowodnione powiązanie między pochodzeniem etnicznym lub narodowym zorganizowanych gangów lub grup przestępczych, oparte na konkretnych, określonych i aktualnych danych wywiadowczych[2]. W takich przypadkach wykorzystanie pochodzenia etnicznego lub innych czynników osobowych jako identyfikatorów jest prawnym narzędziem organów ścigania.

Ale tworzenie profili w swoich zróżnicowanych formach może również naruszać wiele praw gwarantowanych przez europejską konwencję praw człowieka, w tym prawo do prywatności, swobodnego przemieszczania się i wolności wyznania, a także zakaz dyskryminacji. Artykuł 14 zakazuje dyskryminacji w odniesieniu do korzystania z praw i wolności chronionych na

[1] Pisemna opinia Instytutu Społeczeństwa Otwartego dla Okrągłego Stołu LIBE: „Wolność i bezpieczeństwo w zintegrowanym zarządzaniu granicą UE", Bruksela, 30 czerwca 2008 r., str. 4.
[2] Pisemna opinia Instytutu Społeczeństwa Otwartego dla Okrągłego Stołu LIBE: „Wolność i bezpieczeństwo w zintegrowanym zarządzaniu granicą UE", Bruksela, 30 czerwca 2008 r., str. 2.

mocy konwencji. Zgodnie z tym, jeśli dwie osoby znajdujące się w podobnym położeniu traktowane są w odmienny sposób przy braku obiektywnego i rozsądnego uzasadnienia, jedna z nich stała się ofiarą bezprawnej dyskryminacji[1]. W orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka stwierdza się, że jeśli rasa stanowi *wyłączną* podstawę podjęcia działania przez organa ścigania, mamy do czynienia z zakazaną dyskryminacją. Jeśli praktyki tworzenia profili etnicznych mają stanowić prawnie uzasadnione odmienne traktowanie, które nie jest dyskryminacją, należy poddać je trzem testom obserwacyjnym: efektywności, proporcjonalności i konieczności.

Dyrektywa 2000/43/WE, zwana dyrektywą o równości rasowej, wprowadza do prawa wspólnotowego zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne[2]. Znajduje ona zastosowanie w kontekście dostępu do dóbr i usług[3]. W preambule stwierdza się, że dyskryminacja może zagrozić osiągnięciu celu UE, jakim jest stworzenie obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości[4], co prowadzi niektórych do wyciągnięcia wniosku, iż zapewnienie bezpieczeństwa publicznego i egzekwowanie prawa jest „publicznym dobrem i usługą" i w związku z tym powinno wchodzić w zakres tejże dyrektywy. Odwołanie to może w istocie sugerować, iż nie jest wykluczone zastosowanie dyrektywy o równości rasowej do czynności organów ścigania.

Nawet jeśli zastosowanie dyrektywy o równości rasowej do czynności organów ścigania zostanie zaakceptowane, art. 3 ust. 2 tejże dyrektywy przewiduje ważny wyjątek w oferowanej ochronie, bowiem zezwala on na różne traktowanie ze względu na obywatelstwo. Chociaż decyzje dotyczące kwestii imigracyjnych muszą być podejmowane w oparciu o przynależność państwową, takie szerokie wyłączenie dyskryminacji ze względu na obywatelstwo tworzy znaczną lukę w ochronie i może „maskować" formy dyskryminacji ze względu na rasę lub pochodzenie etniczne przedstawiając je jako rzekomo uzasadnione różnice oparte na obywatelstwie. Na przykład funkcjonariusze odpowiedzialni za kontrolę imigracyjną mogą zatrzymywać osoby, które „wyglądają obco", co w praktyce zwykle oznacza brak białej skóry i europejskiego wyglądu. Praktyka ta w coraz bardziej wieloetnicznym społeczeństwie narzuca na grupy mniejszościowe niesprawiedliwy ciężar egzekwowania prawa albo prowadzenia czynności kontrolnych.

5. Problemy związane z ochroną danych

Art. 15 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE w sprawie ochrony danych osobowych przyznaje każdej osobie prawo do nieobjęcia jej „decyzją, która wywołuje skutki prawne (...) oraz która oparta jest wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych, którego celem jest dokonanie

[1] Sprawa *Timishev v. Rosja*, zał. nr 55762/00, 55974/00, Europejski Trybunał Praw Człowieka, 13.12.2005.
[2] Dz.U. L 180 z 19.07.2000, str. 22.
[3] Dz.U. L 180 z 19.07.2000, art. 3 ust. 1 lit. h).
[4] W pkt. 9 preambuły stwierdza się, że: „Dyskryminacja ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne może utrudnić osiągnięcie celów Traktatu WE, w szczególności doprowadzenie do wysokiego poziomu zatrudnienia i opieki społecznej, wzrostu poziomu jakości życia, spójności gospodarczej i społecznej oraz solidarności. Może również zagrozić realizacji celu, jakim jest rozwój Unii Europejskiej jako przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości". Jednak w dyrektywie Rady 2000/78/WE ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (dyrektywa o równości zatrudnienia) stwierdza się w art. 2 ust. 5, że: „Niniejsza dyrektywa nie narusza środków przewidzianych przepisami krajowymi, które w społeczeństwie demokratycznym są niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, utrzymania porządku i zapobiegania działaniom podlegającym sankcjom karnym, ochrony zdrowia i ochrony praw i wolności innych osób".

oceny niektórych dotyczących ją aspektów o charakterze osobistym".

Sugeruje się, że tworzenie profili, gdzie po prostu selekcjonuje się osoby do dalszej kontroli, i które samo w sobie nie wywołuje niekorzystnych ani prawnych skutków względem tych osób, nie może zaszkodzić ich interesom. Dlatego w swoim wniosku dotyczącym wprowadzenia systemu PNR w UE Komisja stwierdza, że musi istnieć jeszcze jeden etap, przypuszczalnie przeprowadzenie przez funkcjonariusza oceny adekwatności identyfikacji w oparciu o ocenę/profil ryzyka zanim podjęte zostaną działania w ramach egzekwowania prawa:

„Żadne działania związane z egzekwowaniem prawa nie zostaną podjęte przez Biura Danych Pasażerów ani właściwe organy państw członkowskich wyłącznie na podstawie automatycznego przetwarzania danych PNR lub z powodu pochodzenia rasowego lub etnicznego, przekonań religijnych lub filozoficznych, poglądów politycznych ani orientacji seksualnej danej osoby".

Niemniej w art. 8 w dotyczącym „trzeciego filaru" projekcie decyzji ramowej w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, złagodzono to zabezpieczenie stwierdzając, że niekorzystna decyzja może zostać podjęta na podstawie samej eksploracji danych lub stworzenia profilu, o ile dana osoba może skorzystać z ochrony prawnej:

Decyzja, która wywołuje niekorzystne skutki prawne dla osoby, której dotyczą dane, lub wywiera na nią poważny wpływ, i która opiera się wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych dla potrzeb oceny indywidualnych aspektów tej osoby, dozwolona jest tylko wtedy, gdy słuszne interesy tejże osoby chronione są przepisami prawa.

Zważywszy jednak, że w odniesieniu do takich środków nie zostały wprowadzone żadne specjalne normy ani kryteria, wartość tego przepisu wydaje się być raczej niska.

Wyraźne i systematyczne tworzenie profili wiąże się z ważnymi kwestiami dotyczącymi ochrony danych osobowych, a zwłaszcza szczególnie chronionych danych osobowych, które znajdują się na wyższym poziomie ochrony. Eksploracja danych opiera się na zbiorze kryteriów, często jest przeprowadzana na dużą skalę i zwykle obejmuje aspekty szczególnie chronionych danych osobowych, takich jak pochodzenie etniczne, pochodzenie narodowe czy wyznanie, albo innych informacji o charakterze zbliżonym do szczególnie chronionych danych osobowych (np. na podstawie wyboru posiłku podczas lotu można zidentyfikować osoby, które zamawiają dania przyrządzane zgodnie z zasadami islamu i które przypuszczalnie są muzułmanami).

Gdy osoby identyfikowane są w ramach procesu opierającego się na tworzeniu profili etnicznych, klasyfikowane są jako podejrzane na podstawie kryteriów, których nie są w stanie zmienić. W rezultacie jest to podobne do odwróconego domniemania niewinności i wskazuje na konieczność wprowadzenia silnych zabezpieczeń w ochronie danych osobowych, a zwłaszcza szczególnie chronionych danych osobowych, oraz ograniczenia sposobu, w jaki może prowadzić to do nadużyć w egzekwowaniu prawa.

Europejski inspektor ochrony danych, Peter Hustinx, wyraźnie przedstawił swoje stanowisko stwierdzając, że proponowana decyzja ramowa w sprawie ochrony danych osobowych

przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych „znacząco osłabia" ochronę danych osobowych europejskich obywateli[1]. W odróżnieniu od dyrektywy 95/46, najnowszy projekt, w kwestii którego Rada osiągnęła porozumienia polityczne, nie obejmuje już przetwarzania danych w kraju i dlatego też nie miałby zastosowania w odniesieniu do tworzenia profili na szczeblu krajowym.

Do innych koniecznych zabezpieczeń w zakresie wykorzystywania danych osobowych przez organy ścigania należą[2]:

- Adekwatność i efektywność: aby określone praktyki tworzenia profili, które uwzględniają przetwarzanie danych, zostały uznane za adekwatne lub efektywne, profil musi opierać się na obiektywnym, statystycznie znaczącym związku między kryteriami uwzględnionymi w profilu (pochodzenie etniczne, wiek, płeć, obywatelstwo itp.) a danym zjawiskiem (przestępstwo, nielegalna imigracja, terroryzm, oszustwo ubezpieczeniowe itp.)[3].
- Proporcjonalność: wykorzystanie danych oraz zakres takiego wykorzystania muszą być proporcjonalne względem celu egzekwowania prawa, który ma zostać osiągnięty dzięki wykorzystaniu danych.
- Dokładność: muszą istnieć mechanizmy, które umożliwią sprawdzenie dokładności i rzetelności wprowadzanych danych osobowych.
- Ograniczenia czasowe: dane osobowe wprowadzone do bazy muszą podlegać regularnej okresowej ocenie, tak jak i kryteria oraz podstawy wprowadzenia tych danych. Jeśli nie ma uzasadnionej podstawy, informacje takie należy usunąć. Rasa pochodzenie etniczne i wyznanie nie stanowią uzasadnionej przyczyny wprowadzenia danych przy braku innych istotnych faktów.
- Zadośćuczynienie: w świetle potencjalnych konsekwencji dla poszczególnych osób, zadośćuczynienie musi być skuteczne i dostępne.

6. Dyskusja i zalecenia

Sprawozdawczyni ma nadzieję, że powyższe przemyślenia przyczynią się do debaty o zakresie, w jakim tworzenie profili jest lub powinno być zasadne i zgodne z prawem, a także do przedstawienia zaleceń opartych na dyskusji prowadzonej w ramach Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz wkładu od zainteresowanych stron.

[1] Trzecia opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, 27.08.2007.

[2] Wkład Petera Hustinxa, europejskiego inspektora ochrony danych, do Okrągłego Stołu LIBE: Wolność i bezpieczeństwo w zintegrowanym zarządzaniu granicą UE", Bruksela, 30 czerwca 2008 r.

[3] Zob. również Sieć Niezależnych Ekspertów Unii Europejskiej ds. Praw Podstawowych, CFR-CDF. Sprawozdanie pierwsze z maja 2003 r.